Film-cinema

Prietenul meu PAUL MUNI

de WILLIAM DIETERLE

Anul trecut, cu o zi înainte de a pleca în Europa, am primit vizita lui Paul Muni.

„Vino să iei masa cu mine la Palos Verdes", mi-a spus el. „E un han în vârful colinei. Stăm la fereastră și vorbim".

Dela Hollywood la Palos Verdes este mai mult de o oră. Și aveam atâtea lucruri de făcut. Dacă n'ar fi fost Muni, aș fi refuzat invitația, dar am acceptat-o bucuros, căci am o mare admirație pentru el.

Pe Muni l-am cunoscut în primăvara lui 1935, în ziua în care ne-am întâlnit în studioul unde turna „D-rul Socrates". Știam totul despre el, proectele și preocupările lui. Ceeace ne-a apropiat cu adevărat a fost „Viața lui Pasteur". Intr'o zi i-am spus că vreau să filmez „Viața lui Louis Pasteur" și am aflat că și el voia să facă acelaș lucru. De atunci, am devenit prieteni.

Am făcut împreună trei filme în doi ani. „D-rul Socrates", „Viața lui Pasteur" și „Viața lui Zola". Viitorul nostru film este „Juarez". In tot acest timp n'am avut niciodată vreo neînțelegere. Paul n'a fost niciodată absurd, nici nu mi-a făcut vreo dificultate. Pentru că avem aproape aceleași puncte de vedere. Avem apoi aceleași idei asupra filmului, și anume că filmul nu trebue să amuze numai, ci trebue să aibă și un sens profund. Muni spune că filmul e o problemă serioasă: la fel și eu.

Nu există în Hollywood un om care să muncească mai mult decât Paul Muni. Din momentul în care începe un film, acesta devine viața lui. Nu se mulțumește să citească numai scenariul și să învețe dialogul. Când intră în studio, rolul nu mai prezintă pentru el nici o taină. A lucrat pentru „Pasteur" săptămâni întregi înainte de a se începe turnarea. N'a rămas amănunt asupra marelui savant pe care să nu-l cunoască. Cu „Zola" și „Juarez" a procedat la fel. Nu e biograf mai meticulos ca el. Nu s'a mulțumit să semene numai din punct de vedere fizic cu eroii săi. Nu s'a declarat mulțumit decât atunci când a început să gândească cum au gândit ei, decât atunci când a început să simtă cum au simțit ei.

PAUL MUNI

Muni e un tip meditativ și sensibil. De aceea e foarte ușor de lucrat cu el. Nu trebuie să-i spui ce să facă. Știe singur. Când îi atragi atenția asupra unei greșeli, te ascultă. E chiar mai meticulos decât mine. De foarte multe ori sunt mulțumit de scenele turnate și nu văd cum ar putea fi jucate mai bine. Paul intervine imediat: „Cred că pot să joc mai bine" — spune el. Și are dreptate. Scena se turnează din nou și Paul o joacă de zece ori mai bine.

Pentru „Viața lui Emile Zola" am turnat scena tribunalului de nenumărate ori, nu pentrucă n'aș fi fost mulțumit, ci pentrucă el nu era mulțumit. In studio era o căldură insuportabilă Muni purta haine groase. Scena a durat 5 minute. Totuși, nu s'a plâns. A turnat până la epuizare și a doua zi, a luat-o dela început.

Paul este un mare altruist. Tot ce contează pentru el e filmul. De când lucrez cu el, nu l-am văzut niciodată încercând să fure vreo scenă celorlalți actori. Din contră, el dă tot concursul celorlalți interpreți ca filmul să iasă cât mai bine. Și când filmul e gata felicită pe toată lumea, uitându-se complet pe sine. După avant-premiera „Viețli lui Emile Zola" am găsit pe când mă întorceam acasă, o lungă telegramă trimisă de Paul în care îmi mulțumea pentru film. După telegramă ai fi crezut că n'are nimic comun cu acest film, că spectatorii dela avant-premieră au apreciat fotografia, scenariul, regia și interpretarea tuturor actorilor afară de aceea a celui mai mare dintre ei — Paul Muni .

De când a semnat contractul cu „Warner Bros", așteaptă un lung concediu. „Nu-l pot lua însă până nu-mi îndeplinesc obligațiile contractuale", mi-a spus el. „Când plec nu vreau să mă gândesc la viitorul meu film".

In ultimii trei ani a avut câteva concedii, dar oriunde a plecat și-a luat cu el teancuri de manuscrise și a petrecut aproape tot timpul căutând un scenariu interesant. Se gândește totdeauna la viitorul lui film — încercând să găsească scenariul ideal. Spune că așteaptă clipa în care îi va expira contractul, ca să se poată odihni, fără să se gândească la viitor. Mă îndoiesc că va putea uita vreodată cinematograful. El însuși recunoaște că s'ar putea plictisi mult nefăcând nimic...

In prezent turnăm „Juarez", în care e vorba de scurta domnie pe tronul imperiului mexican a lui Maximilian și a soției lui, Carlota. Muni interpretează rolul patriotului mexican Juarez, iar Bette Davis, care a obținut recent un frumos succes în „The Sisters" alături de Errol Flynn, interpretează rolul Carlotei. Inainte de a începe turnarea am trimis scenariul spre aprobare președintelui Mexicului, d. Lazaro Cardenas.

Oricât ar fi de „rece" omul de zăpadă se va încălzi desigur la zâmbetul fermecătoarei SHIRLEY TEMPLE

Un film istoric: „ADRIENNE LECOUVREUR"

Unul din cele mai dramatice filme turnate în ultimul timp în studiourile franceze este, fără îndoială, „Adrienne Lecouveur" realizat după drama poetului François Porché.

In regia lui Marcel L'Herbier, apar în acest film de o neobișnuită amploare, două personalități strălucite ale ecranului francez, Yvonne Printemps și Pierre Fresnay, cari interpretează respectiv pe tragediana Adrienne Lecouvreur și pe mareșalul Maurice de Saxe.

June Astor în rolul perfidei ducese de Bouillon, care asasinează pe Adrienne Lecouvreur, André Lefaur și Pierre Larqney completează distribuția acestei emoționante drame.

George Cukor realizează un film menit să întreacă „Doamna cu camelii"

George Cukor, unul din cei mai mari regisori ai lumii, realizatorul marei opere cinematografice „Doamna cu camelii" în care Greta Garbo a avut suprema creație a carierei sale, lucrează în prezent în studiourile „Paramount". El înscenează filmul „Zaza", în care se așteaptă ca și Claudette Colbert, interpreta rolului principal, să aibă o creație covârșitoare. In adevăr, rolul e admirabil și poate prilejui unei actrițe de talentul Claudettei Colbert o creație de mare amploare.

„ULTIMATUM"...

acesta este titlul ultimului film al regretatului regisor Robert Wiene. Se știe că acțiunea acestui film se desfășoară în timpul zilelor dramatice din Iunie și Iulie 1914 în Serbia și cuprinde scene de un dramatism intens.

Atmosfera apăsătoare a acelei epoci decisive în existența a două națiuni, când frați de același sânge au devenit peste noapte dușmani, e redată în „Ultimatum" cu un realism ce impresionează adânc.

Actori de primul plan, și-au pus tot talentul în serviciul acestei opere originale, ca temă și tratare.

Dita Parlo, în principalul rol feminin, apoi Erich von Stroheim și Abel Jacquin sunt secundați de o numeroasă distribuție, care evoluiază într'un cadru cât se poate de realist.

„ALBA CA ZAPADA și CEI 7 PITICI" își continuă triumful de Crăciun la „Regal"

Cel mai mare film prezentat în această stagiune, „Albă ca zăpada și cei 7 pitici", capo d'opera lui Walt Disney, continuă să ruleze cu mare succes pe ecranul cinematografului „Regal". Filmul va mai rula și în timpul sărbătorilor de Crăciun și de Anul nou.

„RAZBOI ȘI PACE"

Era în timpul zilelor de grea cumpănă din Septembrie 1938. Europa frământată de neliniște își aștepta destinul. Popoarele, pe picior de război, se pregăteau să se înfrunte în cel mai cumplit măcel. Resursele națiunii fuseseră epuizate și oamenii nu mai așteptau de cât o minune.

In răstimp, într'un cinematograf de pe Champs Elysées fusese anunțat pentru a doua zi ultimul film al lui Jean Choux „Război și pace" (Paix sur le Rhin). Ce ironie, pace! Și aceasta tocmai în clipa când conversațiile diplomatice păreau iremediabil întrerupte, unde de fiecare parte a fluviului ce desparte Franța de Germania, tunurile erau puse în linie de bătae și unde milioane de soldați erau la posturile lor, gata de luptă. Ce fals și ce trist totodată răsuna cuvântul „pace" în care nimeni nu mai credea.

Deodată, în cursul acestei nopți de Septembrie, patru chemări telefonice s'au încrucișat deasupra lumii și a doua zi în zori, pacea nu mai era un cuvânt zadarnic. Filmul „Război și pace" putea fi proectat în public, fără ca spiritul care l-a inspirat, să fie socotit ca o decădere. Cinematograful învinsese fatalitatea. Din ziua aceea „Război și pace" și-a continuat și își continuă și azi cariera triumfală.

Evenimentele au dovedit că războiul poate fi evitat, că înțelepciunea poate învinge violența, că Pierre Claude a fost fericit inspirat scriind romanul după care a fost alcătuit scenariul, că Jean Choux a avut dreptate să facă din el un film și că toți actorii cari și-au pus talentul în serviciul acestei povestiri au fost la înălțime.

In jurul lui Camille Bert, bătrânul alsacian, Françoise Rosay, Dita Parlo, John Loder, Abel Jacquin Pauline Carton, Jim Gerald și Michele Alfa, personagii franceze sau germane ale acestei emoționante povestiri, se silesc să ne convingă că „pacea trebue să domnească în inimi".

Și noi **stim azi că ei nu se înșeală**.

„PARIS MELODY 1939", un spectacol de mare artă

Filmul „Paris Melody 1939" pe care ni-l anunță pe curând cinematografele „Trianon" și „Elysée" este în primul rând o revistă a frumuseții și veseliei.

Realizat în studiourile „Warner Bros", acest film este un spectacol de mare artă în care scenele de dans, turnate sub direcția competentă a lui Busby Barkelay, alternează cu melodiile fermecătoare pline de un ritm comunicativ ale reputaților compozitori Al. Dubin și Harry Warren.

Pe o temă de comedie — acțiunea se petrece la Paris în timpul expoziției universale — spectatorul își întreține tot mereu buna dispoziție cu melodiile și dansurile noui pe cari i le prezintă din belșug protagoniștii filmului, în frunte cu popularul Rudy Vallée.

Acest Maurice Chevalier al filmului american apare chiar la un moment dat, imitând pe adevăratul Maurice în mai multe scene burlești ce stârnesc hohote de râs.

Alături de el câțiva apreciați actori, în fruntea cărora citâm pe frumoasa Rosemary Lane, Hugh Herbert, Allen Jenkins, Gloria Jackson, Melville Cooper și comicul Curt Bois completează distribuția acestei minunate și distractive realizări.

Dar adevăratul punct de atracție al filmului îl formează desigur excelenta orchestră comică Schnickelfritz una dintre celebritățile Ame-

ROSEMARY LANE

ricei, orchestră pe care spectatorii o vor asculta pentru prima oară în „Paris Melody 1939".

Dinastia Strauss a colaborat la orchestrația filmului lui Ludwig Berger, „IN VALTOAREA VALSULUI"

Se știe că de curând a fost transpusă pe ecran celebra operetă a lui Léopold Marchand și Albert Willemetz, „Les trois valses", care este prezentată la noi sub titlul „In vâltoarea valsului". Dar fiindcă adaptarea și punerea în scenă sunt ale lui Ludwig Berger, realizatorul marelui succes „Războiul valsului", filmul are câteva surprize și încă dintre cele mai agreabile.

In adevăr filmul cuprinde trei epoci ale vieții, văzute prin muzică: 1860, 1900, 1938. Este de asemenea și istoria dinastiei Strauss, dinastie apocrifă, dacă putem spune astfel, căci afară de primii doi, singura legătură de rudenie între ei e cuprinsă în aceste două cuvinte: valsul vienez. Astfel, Johann Strauss, tatăl, care a scris câteva valsuri celebre, „Taglioni". „Victoria" și „Baiadera"; apoi fiul acestuia, Johann Strauss, care a întrecut pe primul și este autorul celebrului vals „Dunărea albastră"; apoi Richard Strauss, ale cărui opere „Till Eulenspiegel", „Salomeea" și „Cavalerul rozelor" sunt bine cunoscute de melomani și, în sfârșit, Oscar Straus, cu un singur s, care nu e rudă cu cei precedenți, dar care perpetuiază strălucit tradiția vieneză a primilor doi Strauss, el fiind autorul unor lucrări încântătoare fredonate în lumea întreagă.

Oscar Straus a declarat, de altfel, de curând unui reporter parisian, că a folosit pentru filmul lui Ludwig Berger, mai multe motive ale valsurilor primilor doui Strauss, ca să poată situa partea întâia a acțiunii, care se petrece la Paris, cam prin 1860. Partea a doua, se petrece tot la Paris, prin 1900, iar cea de azi, e situată la Hollywood. Ambele epoci sunt bine cunoscute lui Oscar Straus, care a stat multă vreme la Paris și în Cetatea filmului, unde a compus muzica mai multor filme.

Filmul lui Ludwig Berger, „In vâltoarea valsului", pe lângă excepționala partitură muzicală, se bucură de asemenea, de o interpretare aleasă, în fruntea căreia se află Yvonne Printemps și Pierre Fresnay.

HARRY PIEL reapare în „Evadatul 320"

„Avia-film" ne prezintă acum un nou film din celebra serie a lui Harry Piel: „Evadatul 320". După părerea autorizată a criticilor străini, acesta este cel mai bun film din câte s'au realizat până acum cu talentatul actor german. De altfel, nu e de mirare, întrucât regia este chiar opera lui Harry Piel, iar distribuția filmului cuprinde nume de actori bine cunoscuți publicului nostru.

HARRY PIEL așa cum va fi văzut în filmul „Evadatul 320"

Afară de latura lui senzațională și deci cu atât mai interesantă, „Evadatul 320" cuprinde numeroase exterioare, dintre cele mai interesante. Căci este un film realizat în ținuturi exotice, cu soare mult și cu peisagii frumoase și mereu noi.

Dar ceeace e cu adevărat nou în „Evadatul 320" este misterul adânc ce învăluiește filmul și care nu e deslegat decât în scenele finale. Fireste că aceasta sporește cu atât mai mult interesul spectatorilor, cari urmăresc filmul cu o încordare mereu susținută.

Inconjurat de un mănunchi de excelenți actori în frunte cu Harry Piel și Hilde Wetssner, „Evadatul 320" constitue de sigur unul din cele mai mari succese ale genului.

Un mare film francez: „LEGIUNEA DE ONOARE"

„Legiunea de onoare", film emoționant ca acțiune și impresionant ca decor, este o dramă intimă care se desfășoară în marginea misteriosului deșert al Saharei.

MARIE BELL

Rare ori s'a văzut pe ecran o redare mai veridică a acestui straniu peisaj, cu incomparabilele sale apusuri de soare, cu lungile caravane, cu nopțile lui bogate în drame, cu norii săi de nisip arzător, cu lungile coline îndărătul cărora pândește, poate... inamicul.

Aci se petrece într'o noapte o dramă care periclitează nu numai viața unui brav ofițer, dar și onoarea sa. El e dat în judecată sub acuzația de a-și fi mutilat mâna cu un glonț de revolver, în ajunul plecării lui într'o luptă. Locotenentul Vallin, — așa se numește acuzatul — e condamnat și abia atunci el mărturisește într'o scrisoare adresată apărătorului său, adevărul. E vorba de un trist conflict sufletesc.

Această dramă tratată cu sobrietate a jucată de artiști de primul rang ca Charles Vanel, Marie Bell și Abel Jacquin.

DANIELLE DARRIEUX va fi revăzută in „Vreau să mă mărit"

Noul film al Daniellei Darrieux, „Vreau să mă mărit", este o delicioasă comedie bazată pe o idee foarte originală.

In adevăr, „Vreau să mă mărit" ne relatează aventurile neprevăzute și îndrăznețe ale unei parisiene sărace, care sfârșește prin a se căsători cu un milionar din New-York pe care îl iubește, după ce mai înainte voise să subjuge pe alt bogătaș.

Imaginele foarte frumoase dau, pe de altă parte, filmului un caracter de perfectă verosimilitate care-i justifică realizarea. Desfășurarea e de un dinamism rar. Nici o clipă de lâncezeală dealungul acestei comedii, plină de surprize amuzante și de cuvinte de spirit.

Criticii americani consideră de altfel filmul ca un model de comedie modernă și l-au dat ca exemplu cineaștilor și actorilor.

„Iată stilul adevărat al comediei moderne — scrie Bland Johneson în „Daily Mirror". Iată ce așteptam dela cineaștii noștri, de când Frank Capra ne-a dovedit că se pot turna și la Hollywood filme spirituale. Elogiile noastre se îndreaptă neprecupețite către regisorul Henry Costerlitz, către Danielle Darrieux și partenerii ei: Douglas Fairbanks jr. si Mischa Auer și, deasemeni,

DANIELLE DARRIEUX

către toți scenariștii cari au conceput acest film remarcabil, fără să uităm nici tehnicienii, cari au lucrat în chip strălucit. Filme ca acestea fac onoare producției americane. Le-am vrea cât mai dese".

Ultima realizare a lui Sacha Guitry

Rând pe rând actor și narator, vizibil sau invizibil, dar totdeauna prezent în „Remontons les Champs Elysées", film pe care l-a conceput, realizat și jucat, Sacha Guitry ne relatează toată povestea acestei frumoase alei, de la înființarea ei în timpul Mariei de Medicis, până în zilele noastre.

In cavalcada aceasta dealungul a trei veacuri, vom vedea siluete emoționante și totodată interesante, unele istorice, altele imaginare, Ludovic al XV-lea și favoritele lui, Ludovic al XVI-lea, Louis Philippe, Napoleon I, Olivier Metra, ducele de Morny și însfârșit ostașul francez din 1919 defilând în fața Arcului de triumf dela Etoile.

Ideea filmului este ingenioasă și tot așa punerea în scenă. Anecdote istorice, unele cunoscute altele mai puțin, altele pe dea'ntregul născocite, dar mereu interesante agrementează necontenit acțiunea. Femei frumoase, toalete încântătoare și actori de valoare ca Sacha Guitry, Lucien Baroux, Lisette Lanvin, Josseline Gael, Jacqueline Delubac apar în această excepțională realizare.

Tehnica acestui film este mai suplă decât în precendentele-i realizări ale lui Sacha Guitry, iar interesul pe care îl stârnește de pe acum este pe deplin îndreptățit.

„ZORO"...

filmul care a cunoscut pe vremuri un succes răsunător datorită multiplelor sale aventuri senzaționale și a interpretării lui Douglas Fairbanks, a fost transpus din nou pe ecran de William Witney.

Acțiunea aduce o temă interesantă, iar desfășurarea plină de episoade neașteptate și senzaționale e presărată cu momente de mult haz și pitoresc.

La acestea se mai adaogă și interpretarea excelentă din care fac parte John Cromvell, noua descoperire a studiourilor californiene și frumoasa și talentata Helen Christian.

ecouri

Filmarea producției tehnicolor „Jesse James", cu Tyrone Power în rolul titular continuă cu febrilitate. Este unul din nouile filme de mare montare ale lui Darryl F. Zanuck. Pregătirile au ținut mai mult de un an. Scenariul înfățișează aventurile dramatice și romantice ale faimosului bandit Jesse James, una din figurile legendare ale Vestului sălbatec. Henry Fonda interpretează pe fratele banditului; Nancy Kelly, o nouă „descoperire" a lui Zanuck, deține principalul rol feminin. Regia e semnată de Henry King.

*

Alt film tehnicolor produs de Darryl F. Zanuck este „Kentucky". Și această producție are un buget de jumătate miliard de lei, întocmai ca și „Jesse James" și „Rapsodia diabolică" (Alexander's Ragtime Band). Rolurile principale sunt interpretate de Loretta Young, Richard Greene și Karen Morley.

*

„The Rose of Washington Square" (Trandafirul din Washington Square) este titlul unui scenariu original, scris din îndemnul lui Zanuck. Un important buget de producție va fi pus la dispoziția acestei realizări. Numele vedetelor și al regisorului, n'au fost fixate încă. In orice caz, acest film va fi realizat pe aceeași linie ca „Rapsodia diabolică" și „Suez".

*

„The Girl From Brooklin" se va numi în viitor filmul anunțat, până acum sub titlul „By the Dawn's Early Light". Alice Faye și Warner Baxter vor interpreta rolurile principale. Regia va fi încredințată lui Gregory Ratoff.

*

„Cei trei mușchetari", după faimosul roman al lui Alexandre Dumas cu frații Ritz în rolurile titulare, a intrat în faza producției. Intregul Hollywood urmărește acest film, despre care se vorbește cu elogii. S'a renunțat la planul inițial de a trata filmul în mod burlesc, spre a nu se atinge sentimentele milioanelor de cititori ai lui Dumas. Până și frații Ritz, cari interpretează rolurile comice ale lui Athos, Portos și Aramis, cei trei mușchetari, vor renunța de astă dată la exibițiile lor caraghioase.

Un eschimos actor la Hollywood

„Un om în perfectă condiție fizică". Aceasta este fraza legată de ani de zile de numele eschimosului Mala, devenit actor faimos la Hollywood, singurul eschimos veritabil pe care-l posedă colonia filmului.

Mala și-a făcut debutul în filmul „Eskimo" și ani de zile, o viață de om, nici n'a visat ce poate fi cinematograful. Printre ghețuri, ca vânător de foce, el n'a fost nici-o zi bolnav, n'a fumat și n'a băut niciodată alcool.

Dacă vreți să admirați acest actor exotic de o frumusețe cu totul aparte, duceți-vă să vedeți „Dincolo de civilizație" (Un strigăt din Alaska) în care Mala joacă rolul călăuzei eschimose Olee John. Filmul acesta de aventuri printre ghețurile veșnice ale Nordului este un film puternic. așa cum de mult n'am mai văzut pe ecranele noastre.

CRONICA FILMULUI

La „Capitol" și „Roxy":

„PANICĂ IN HOTEL"

ANN MILLER, LUCILLE BALL și frații MARX, într'o scenă din filmul „Panică în hotel".

Cei trei comici americani de reputație universală, frații Marx, reapar pe ecranele noastre, într'o comedie de fantastică vervă și de uimitoare extravaganțe „Panică în hotel". După părerea unanimă a criticei parisiene, „Panică în hotel" este cea mai bună realizare din cariera fraților Marx.

De astă dată, scenariul a fost extras dintr'o comedie care a obținut un triumf răsunător pe Broadway. Frații Marx interpretează deci personagii cu stare civilă precisă și se integrează unei acțiuni de perfectă desfășurare logică. Acțiunea este, totuși, ca de obiceiu, antrenantă, vertiginoasă, presărată cu cele mai neașteptate „gag"-uri. E vorba însă de o adevărată aventură comică, ale cărei peripeții țin încordată atenția spectatorilor.

Frații Marx sunt înconjurați de un excelent ansamblu, din care fac parte Lucille Ball, o nostimă actriță de pe Broadway, și celebra dansatoare Ann Miller.

La „Scala":

„DE-AȘI FI REGE"

Fără îndoială, „De-aș fi rege" este una din cele mai interesante premiere prezentate în ultimul timp de cinematograful „Scala". Film eroic de splendidă înscenare, de amplă desfășurare, de remarcabilă interpretare, „De-aș fi rege" se cuvine elogiat fără rezerve ca un adevărat triumf al studiourilor americane.

Scenariul prezintă, într'o împletire admirabilă, duioșia unei minunate povești de dragoste, cu măreția unei aventuri eroice de subtile semnificații.

Nu vom povesti acțiunea, fiindcă nu vrem să răpim spectatorilor plăcerea de a gusta surprizele ce se succed vertiginos. Vom spune numai că eroiul este celebrul François Villon, interpretat de Ronald Colman. Este, indiscutabil, cea mai bună creație a acestui actor de vaste resurse, care a știut să se mențină totdeauna la înălțimea reputației sale.

In rolul regelui Ludovic XI al Franței, apare extraordinarul Basil Rathbone, un actor care uimește cu fiecare nouă creație a sa, prin bogăția și varietatea mijloacelor de expresie pe care le întrebuințează. In rolul lui Ludovic XI, Basil Rathbone ne-a plăcut mult. Este rolul hotărîtor al carierei sale glorioase.

Două femei îl iubesc în acest film pe François Villon: o nobilă, Frances Dee, și o fată depe străzile Parisului, Ellen Drew.

Pe Frances Dee o cunoaștem. Trebue numai să spunem că este în „De-aș fi rege" de o frumusețe tulburătoare. Costumele epocii o îmbracă de minune, iar rolul îi prilejuește un frumos succes. Ellen Drew e o figură nouă. Nu ne îndoim însă că va cuceri în foarte scurt timp simpatiile publicului. Frumoasă, talentată, cu multă personalitate și temperament, Ellen Drew este revelația filmului.

RONALD COLMAN, în rolul poetului François Villon

Remarcabil, în rolul căpitanului gărzii regale, Henry Wilcoxon. Toată distribuția este, de altfel, la înălțimea filmului.

Realizatorul acestei opere măreți este regisorul „Cavalcadei", Frank Lloyd, care a dat în „De-aș fi rege" măsura completă a talentului său.

Succesul DEANNEI DURBIN

Ropotele de aplauze cari au salutat „O sută de băeți și o fată", primul film prezentat la noi al Deannei Durbin, au izbucnit din

DEANNA DURBIN

nou la prezentarea ultimului film al micei stele: „Trei fetițe dulci".

Cronicarului îi vine greu să risipească elogii asupra acestui film, care nu se poate povesti și nici rezuma. Vom aminti mai curând că marii pontifi ai criticei muzicale, teatrale și literare americane, oameni al căror cuvânt pecetluește gloria sau prăbușirea unui artist, au cerut invitații la premiera filmului Deanei Durbin.

Pentru întâia oară se petrecea acest lucru și el este semnificativ. Acești super-esteți, care se duc la spectacolele obișnuite din conștiinciozitate profesională, simțeau de astă dată nevoia să se amuze pur și simplu, urmărind jocul unui copil fenomen.

Și, în adevăr, Deanna Durbin reușește să descrețească frunțile cele mai posomorite.

In filmul „Trei fetițe dulci" pe care ni-l prezintă acum cinematograful „Aro", Deanna este a treia dintre fetele unui bogătaș care-și pierde busola la bătrânețe și e gata să cadă victima unei „femei fatale". Dar micuța Deanna și surorile ei îl salvează, după o serie de întâmplări hazlii. Spectatorilor cărora le place veselia, prospețimea tinerească și verva, trebuie să vadă neapărat „Trei fetițe dulci".

Triumful MARTHEI EGGERTH

In ciuda imperativului de azi, chipuri noui, Martha Eggerth continuă să-și mențină neștirbită imensa ei popularitate.

Fiecare film al frumoasei vedete stârnește mare interes în rândurile admiratorilor ei. Căci Martha Eggerth cunoaște secretul înnoirii: de fiecare dată este alta. Și de fiecare dată este par'că mai tânără, mai frumoasă, mai atrăgătoare. După ultimele ei succese, dintre cari este suficient să amintim „Farmecul Boemei" unde, alături de Jan Kiepura a obținut un succes răsunător, iată că o revedem acum într'o nouă realizare a lui Karl Lamac.

„Cântecul dimineții" (Wo die Lerche singt) pe care ni-l prezintă acum cinematografele „Trianon" și „Elysée" este transpunerea pe ecran a frumoasei operete a lui Franz Lehar, jucată și pe vremuri la noi de compania Grigoriu. Regisorul Karl Lamac care are la activul său un șir întreg de succese, a realizat acest film într'o atmosferă senină de viață sănătoasă.

Afară de Martha Eggerth mai avem prilejul să admirăm în „Cântecul dimineții" pe cunoscuții actori Hans Söhnker, Lucie Englisch, Tibor von Halmay, Rudolf Carl și Fritz Imhoff.